

Sygn. akt I CSK 818/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa M. S.A. z siedzibą w Ł.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Szpitalowi Klinicznemu im. [...] z siedzibą
w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 24 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa 916/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej
kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na oczywistej zasadności skargi oraz występowaniu istotnego zagadnienia prawnego.

Stanowiska strony skarżącej nie sposób jednak podzielić. Przede wszystkim nie można dostrzec, że skarga kasacyjna jest uzasadniona w sposób oczywisty. Wbrew sugestiom skarżącej Sąd Apelacyjny należycie uzasadnił podstawę prawną rozstrzygnięcia. Powołanie w uzasadnieniu orzeczenia kilku możliwych podstaw prawnych uwzględnienia powództwa nie jest w żadnym wypadku wadliwością. A jeśli nawet podzielić pogląd o wykluczającym się charakterze wskazanych podstaw prawnych, co stara się wykazać skarżąca, to wśród podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia zabrakło wyjaśnienia, jaki wpływ na rozstrzygnięcie mogłoby mieć takie uchybienie co do zredagowania samego uzasadnienia wyroku.

Nie można także przyjąć, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne sprowadzające się do oceny konsekwencji wykonania umowy gwarancji, o której mowa w art. 391 k.c. Zagadnienie to jest bezprzedmiotowe w okolicznościach sprawy, skoro Sąd *meriti* kategorycznie uznał, że uwzględnienie powództwa opiera się na przepisach o poręczeniu i wstąpieniu w prawa zaspokojonego wierzyciela.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.